

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA-TV ANA SANAT DALI
SİNEMA-TV SANAT DALI

“SENARİST”

(Kısa Film)

(Yüksek Lisans Tezi)

Tezi Hazırlayan: **Nesime Hande ÖZER**

İstanbul, 2011

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA-TV ANA SANAT DALI
SİNEMA-TV SANAT DALI

“SENARİST”
(Kısa Film)
(Yüksek Lisans Tezi)

Tezi Hazırlayan:
Nesime Hande ÖZER

Öğrenci No:
0807700003

Danışman:
Yrd. Doç. Dr. Cengis ASİLTÜRK

İstanbul, 2011

YEMİN METNİ

Yüksek lisans tezi olarak sunduğum “Senarist” adlı kısa filmi, akademik etik ilkelere bağlı kalarak, kimseden akademik ilkelere aykırı yardım almaksızın, kendim hazırladığıma ant içerim. 18.04.2011

Nesime Hande ÖZER

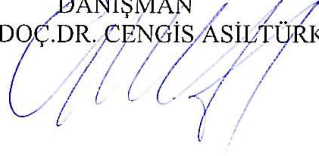
T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ
TEZLİ YÜKSEK LİSANS SINAV TUTANAĞI

18.04.2011...

Enstitümüz *Sinema-TV* Anasanat dalı *Sinema-TV* Sanat dalı yüksek lisans öğrencilerinden **080770003** numaralı **Nesime Hande ÖZER** in "*Beykent Üniversitesi Lisansüstü Eğitim - Öğretim ve Sınav Yönetmeliği*"nin ilgili maddesine göre hazırlayarak, Enstitümüze teslim ettiği "**SENARİST**" konulu tezini, Yönetim Kurulumuzun 18.03.2011 tarih ve 2011/04 sayılı toplantısında seçilen ve Taksim Yerleşkesinde toplanan biz jüri üyeleri huzurunda, ilgili yönetmeliğin (c) bendi gereğince **65** dakika süre ile aday tarafından savunulmuş ve sonuçta adayın tezi hakkında ~~oyekluğu/oybirliği~~ ile ~~Kabul/Red veya Dürçülme~~ kararı verilmiştir.

İşbu tutanak, 4 nüsha olarak hazırlanmış ve Enstitü Müdürlüğü'ne sunulmak üzere tarafımızdan düzenlenmiştir.

DANIŞMAN
YRD.DOÇ.DR. CENGİS ASILTÜRK

ÜYE
DOÇ. BURAK BUYAN

ÜYE
YRD.DOÇ.DR. SEFA ÇELİKSAP

“SENARİST”

(Kısa Film)

Tezi Hazırlayan: **Nesime Hande ÖZER**

ÖZET

Erdi alaylı bir senaristtir. Çeşitli yapım şirketleri ile çalışan Erdi’ nin senaryoları artık beğenilmemektedir. Erdi bir gün, pek çok senaryosunu sinema filmi olarak çeken “BT Film” in sahibi Muhittin Bey’in oğlu Atıl Bey ile görüşmeye gider. Bu toplantıda Atıl Bey Erdi’ ye, senaryolarının artık beğenilmediğini, sektörün “Lost” gibi diziler talep ettiğini söyler ve artık kendisi ile çalışmak istemediğini belirtir. Yalnız tek bir projesi olduğunu, isterse bu proje için “İngilizce” senaryo gönderebileceğini belirtir.

Erdi İngilizce bilmemektedir. Fakat bu durumu belli etmeden teklifi kabul eder. Artık sorun “İngilizce” bilmeden, “İngilizce” senaryo yazmaktır.

Toplantıdan çıkan Erdi, fikir alabilmek amacıyla Hakan’ ı arar, durumu iletir. Hakan ile görüşmeye giden Erdi ise olayı nasıl çözebileceklerini bulmuştur. İngilizce Eğitim CD’ leri üzerinden bir senaryo yazma süreci başlar.

Erdi ve Hakan’ ın bu komik senaryo yazma macerasının sonunda ise büyük bir fırsat Erdi’ yi beklemektedir.

Anahtar Sözcük: Senaryo, İş Görüşmesi, Çözüm Arayışı, Mutluluk

“SCENARIST”

(Short Film)

Presented by: **Nesime Hande ÖZER**

ABSTRACT

Erdi is a expert and old-fashioned screenwriter. Erdi is working with various production companies and now his scenarios aren’ t liked. One day, Erdi goes to the BT Film Company to see Mr. Atıl and Mr. Atıl is a son of BT Film’ s owner Mr. Muhittin. Mr. Muhittin is a man who had made a lot of movie from Erdi’ s scenarios. At this meeting Mr. Atıl says to Erdi, “Your scenarios are not enough for the public at the moment and the sector demands movies like a "Lost" and I don’ t want to work with you”.

On the other hand he says to Erdi very important project. In this project, foreign film product company demands a Turkish Film, but the language must be a English. But, Erdi hasn’ t a English. However, he accept the project. Now the problem, “without English”, “to write an English scenario”.

After the meeting, Erdi calles to Hakan to get an idea. Erdi goes to have a meeting with Hakan and he solves the problem while they are talking about this project. Writing a screnario process from English Training CDs begins.

At the end of this comic scenario writing process, Erdi has a great opportunity.

Key Words: Scenario, Job Interview, Searching a Solution, Happiness

İÇİNDEKİLER

Özet.....	i
Abstract.....	ii
İçindekiler.....	iii
Giriş.....	1

1. BÖLÜM

1. Senaryo.....	2
1.1 Karakterler.....	2
1.2 Senaryo.....	3
1.3 Çekim Senaryosu	16

2. BÖLÜM

2. Prodüksiyon.....	30
2.1 Mekan.....	30
2.2 Ekipman.....	30
2.3 Çekim Takvimi.....	30
2.4 Bütçe.....	31
2.5 Ekip.....	32
2.6 Set Fotoğrafları.....	33

3. BÖLÜM

3. Post Prodüksiyon.....	34
3.1. Kurgu.....	34
3.2. Müzik.....	34
SONUÇ VE ÖNERİLER.....	35

GİRİŞ

Günümüzün ağır ekonomik koşulları karşısında iş ve sosyal yaşam dengesinin kurulmasında zorlanan insan, gelir elde edebilmek için pek çok duruma göğüs germek durumunda kalabilmektedir. İyi niyetin, masumiyetin ve insan ilişkilerinin sorgulandığı günümüz toplumunda, maddi koşullara ulaşabilmek için pek çok zaman istenmeyen işlerin kabulü mümkün olabilmektedir. Aynı zamanda insan ilişkilerindeki çıkarıcı yaklaşımlar sonucunda insanlar, eskiye dayalı pek çok olumlu izlenimi unutup, sadece o günün çıkarlarına uygun, sonuç odaklı beklentiler içerisine girebilmektedirler.

Bununla birlikte toplumun bütün kesimini bu şekilde tanımlamakta kesinlikle mümkün değildir. Yardımlaşmanın, birbirine destek olmanın verdiği mutluluğu bilen ve bunun karşısında hiçbir çıkar beklentisi olmadan çevresindeki insanlara yardım etmeye hazır bulunana kişilerin var olduğu bir dünyayı da göz ardı edemeyiz. Bütün bu koşullar altında zor durumlarla karşılaştığımızda; arayabileceğimiz, destek alabileceğimiz kişileri ve bu şekilde başarıya ulaşmamızda iç motivasyonumuzu ve ümitlerimizi yitirmememiz gerektiğini aklımızdan çıkarmamız büyük önem taşımaktadır.

Buradan hareketle insan ilişkilerinde ümitli olmaya ve çalışarak başarılı olunabileceğine ışık tutmaya çalıştığımız bu filmde, samimi ve iyi yürekli bir başrol kahramanı oluşturmaya çalıştım. Filmi üç bölüme ayıracak olduğumuzda; birinci bölümde, çıkarıcı insan ilişkilerinin sorgulandığı ve maddi sebeplerle teknik olarak yapılması mümkün olmayan bir işin bile kabul edilebileceğini, ikinci bölümde, samimiyetin, iyi niyetin ve yardımlaşp, çok çalışarak büyük işlerin başarılabilceğini, üçüncü bölümde ise işler olumlu gittiğinde, daha önce olumsuz bir fikre sahip olan insanların bile büyük bir değişim göstererek saf değıştirebildiğini ve başarının yüzdeki gülümseme ile ortaya çıkan mutluluk halini ifade etmeye çalıştım.

1. SENARYO

1.1.KARAKTERLER

ERDİ: Yirmi beşli yaşlarda sinema sektörüne gönül vermiş, küçüklüğünden beri bu sektör içerisinde yetişmiş, Yeşilçam senaryosu formatında senaryolar yazan alaylı bir senaristtir. İyi niyeti, olaylar karşısındaki saf duruşu ve yüzünden eksik olmayan tebessümle çevresindeki kişilerin oldukça sevdiği bir kişidir. Bununla birlikte günümüz sinemasına adapte olamayışı nedeniyle senaryoları beğenilmemekte ve bu yüzden maddi sıkıntılar yaşamaktadır.

ATIL: Sektörün önde gelen film şirketlerinden ‘BT Film’in sahibi Muhittin Beyin oğludur. Yıllarca Yeşilçam filmleri üzerine yoğunlaşan babası Muhittin’ den koltuğu devralan Atıl, Amerika’da eğitim almış Hollywood sinemasına meraklı ve Türk sinemasında radikal değişikliklerin olması gerektiğine inanan bir kişidir. Zaman zaman insanları küçümseyen tavırlara, alaycı sözlere sahip olan Atıl, çıkarıcı ilişkilere ve para odaklı tavırları ile tanınmaktadır.

HAKAN: Otuzlu yaşlarda olan Hakan özel sektörde çalışmakta olup iyi niyeti ve insanlara yardımcı olması ile tanınmaktadır. Daha önce pek çok kez Erdi’ ye yardım eden Hakan, Erdi’ den gelen talepleri geri çevirememektedir.

NİLAY: ‘BT Film’de yönetici asistanı olarak çalışmakta olan Muhittin Beyden sonra Atıl Beyin işlerini organize etmektedir. İnsanlarla güçlü bir iletişimi vardır.

1.2. SENARYO

SENARYO *"SENARİST" (KISA FİLM)*

Tezi Hazırlayan: Nesime Hande ÖZER

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Cengis ASİLTÜRK

SENARİST SENARYO

S.1) ATIL OFİS SEKRETERYA (İC-GÜN) ERDİ, HANDE,

NİLAY, ATIL

Erdi sıkıntılıdır. Nilay ise, işle ilgilenmektedir. Bir süre onları kendi dünyalarında görürüz. Erdi, epey bir sıkıntıdan sonra...

ERDİ – Daha çok bekler miyim, Nilay Hanım?

NİLAY – Beş dakika görüşeceğini söyledi, ama kadın yarım saattir içeride?

ERDİ – Kim bu kadın? Ne görüşüyorlar?

NİLAY – Bilmiyorum?

Nilay, onun aklından geçenleri anlamaya çabalar. Sonunda onun derdini anlamıştır. Gülümser.

NİLAY – Bir senarist olmadığından eminiz Erdi Bey!

Erdi rahatlar. Nilay, gülümser ve işine döner. Erdi senaryosunu koyduğu dosyasını karıştırır.

ERDİ – Muhittin Bey’le aramız ne güzeldi, her işimi beğenirdi. Rahmetli aratıyor kendini...

Nilay ona acıyarak bakar.

ERDİ –Atıl Bey hiç öyle değil, burnu havalarda.

Nilay sıkılsa da, Erdi konuşma arzusundadır.

Nilay yapmacık gülümser.

Nilay sertleşir. “Git başımdan bela mısın” der gibi bir tavırla...

Hande kendinden emin bir halde kapıdan çıkarken Erdi ve Nilay biraz hareketlenir. Hande’yi geçiren Atıl Beyin parçası kapı aralığından görünür. Sonra Hande uzaklaşır. Atıl içeri girer ve kapıyı kapatır. Zira Erdi’yi görmemiştir.

ERDİ – Telefonda sesi sert geliyordu. Korkarım yakında telefonlarımıza da çıkmaz...

ERDİ – En son getirdiğim dosyayla ilgili bir şey söyledi mi?

NİLAY – Benimle paylaşmaz öyle şeyleri!

ERDİ – Hım! Anladım... Sen okumuş muydun?

NİLAY – Ben raporumu olumlu yazmıştım...

ERDİ – Okumuş muydun?

NİLAY – Okumadan raporu nasıl yazacağım?

ERDİ – Doğru! Dalgınım da biraz son günler... Sen nasıl buldun?

NİLAY – İyi ama önemli olan onun beğenmesi!

ERDİ – Kimin?

NİLAY – Atıl Bey’in...

ERDİ – Beni gördü mü?

NİLAY – Görmüş olamaz. Görse niçin bir şey söylemesin?

ERDİ – Bilmem! Söylemez...
Niçin söylesin?

Nilay telefonu çevirirken, Erdi heyecan içindedir.

NİLAY – Erdi Bey geldi,
efendim... Peki...

Nilay telefonu kapatır... Erdi kalkar
ve içeri girme hazırlığı yapar.

NİLAY – Biraz
bekleyecekmişsin...

Erdi duvara toslamış gibi olur.
Gövdesini koltuğa bırakır. Çok
bozulmuştur.

ERDİ – Son günler çok mu
yoğun?

NİLAY – Yoğun...

ERDİ – Çok dosya geliyor mu?

NİLAY – Geliyor!

ERDİ – Senin de kafanı şişirdim,
Nilaycığım!

Nilay saatine bakar.

NİLAY – Girebilirsin?

Erdi çok telaşlıdır.

ERDİ – Ben mi?

Vaziyeti hemen toparlar. Kalkıp içeri girerken...

ERDİ – Teşekkür ederim...

S.2) ATIL ODA (İÇ-GÜN)

ERDİ, ATIL

Erdi dik durma çabasıyla içeriye
girer... Atıl, onun yüzüne bakmadan
dosyaya göz gezdirmektedir.

ATIL – Erdi, otur bakalım..

Erdi mahcup bir vaziyette oturur.

ERDİ – Oturdum... Nasılsınız, Atıl Bey?

Atıl cevap bile vermez. Önündeki dosyayı kapatır.

ATIL – Bitti mi?

ERDİ – Bitti, bitti... Ucu ucuna... Yedi demiştik, değil mi? Ben tam yedide buradaydım. Nilay ile lafladık biraz.

ATIL – Nilay Hanım...

ERDİ – Nilay Hanım'la lafladık biraz... Ordan, buradan işte... Muhittin Bey'i de yadettik... Çok ekmeğini yedim babanızın, toprağı bol olsun...

ATIL – Ver bakalım?

Erdi, hemen dosyayı uzatır. Atıl dosyayı alıp açar. Bir süre göz gezdirir. Sayfaları çevirir... O sırada, Erdi heyecan içindedir. Atıl birden ona bakar.

ATIL – Ne bu oğlum? Ne buluyorsun, anlamam şu Yeşilçam klişelerinde? Hep aynı! Hep aynı...

ERDİ – Bir kalemde silip atamayız ki, koskoca Yeşilçam geleneğini...

ATIL – Git bakalım burnunun dikine! Bakalım, ne geçecek eline?

ERDİ – Onu demek istemedim,
Atıl Bey?

ATIL – Onu demek istemesen
de...

Atıl Bey burnundan solumaktadır.

ATIL – ...yazdıkların onu diyor,
oğlum!

Atıl bir soluklanır.

ATIL – Seninle elli defa
konuşmadık mı? Bırak artık, *şu*
zengin kız fakir oğlan klişelerini!
Yemiyorlar artık, hiç kimse
yemiyor! Milletin gözü açıldı!

ERDİ – Bırakamıyorum, Atıl
Bey... Hep aklıma böyle şeyler
geliyor...

Erdi'nin suratında bir gülümseme
belirir. Belli ki, anılara gitmiştir.

ERDİ – Bizler, o filmlerle
büydük. Öyle kolay unutulmaz o
filmler... Ben çocukken, babam
hep ailece sinemaya götürürdü.
Bir bilete iki film... Ayçekirdeği
çıtırtıları bugün bile
kulaklarımda... Bir de *friko*
gazozları vardı.. Yazlık
sinemalarda film izlemeyen bir
nesil, ne işe yarar?

Atıl ona dikkatle bakmaktadır.

ATIL – Sen hiç takip etmiyor musun, piyasayı? Neler yazıyor neler çekiyor. Elin adamı ‘’Lost’’u çekmiş, sen nelerle...

ERDİ – Haklısın da.. Sana anlatayım bir: Araba tamircisi, babacan mı babacan, bir Fahrettin Abi var. Onun yanında çalışan Hasan zengin bir kıza aşık olur... Kız da, bu yiğit Anadolu gencine ilgi duyar. Sonra, babası kızını zengin bir müteahhide vermek ister. Hasan da kızını kaçıtır...

ATIL – Eee! Erdi bu iş seninle zor...

ERDİ – ‘‘Zor’’ derken abi? Yani Atıl Bey?

ATIL – Zor işte! Bizim istediğimiz senaryoları yazamıyorsun.

ERDİ – Abi, nasıl yazamıyorum? Muhittin Bey, ‘‘Senin getirdiğin senaryoyu okumaya bile gerek duymam’’ derdi! Okumadan ekibini kurardı!

ATIL – Olmamış Erdi, olmamış...

ERDİ – Abi, ‘‘nasıl yani olmamış?’’ Bu senaryo benim için çok önemli. Zor durumdayım abi...

Atıl bir şey anımsamıştır.

Atıl dosyada arar, yığınların arasında bulur. Onun üzerine bakar. Sonra da masa takvimine bakar.

ATIL – Benim istediğim formatta senaryo yaz, o zaman bakarız!

ERDİ – Benim yazdığım senaryolar...

ATIL – Dur, dur o zaman... Tam senin tarzın bir proje var elimde.

ERDİ – Nedir abi bu proje?

ATIL – Yurtdışından bir yapımcı istiyor...

ERDİ – Neymiş? Nasıl bir şey?

ATIL – Hollywood tarzı... Adamlar artık Türkiye'ye açılmak istiyorlar...

ERDİ – Tam benlik işte, Atıl Bey.

ATIL – Zaman çok sınırlı amma da geç kalmışız. Yarına istiyorlar.

ERDİ – Niye geç olsun Atıl Bey? Bir gecede...

ATIL – İngilizcesini istiyorlar, İngilizcesini...

ERDİ – Hiç sorun değil, İngilizce olsun...

ATIL – Senin İngilizcen de mi var?

ERDİ – Eh işte...

ATIL – Hadi o zaman hiç vakit kaybetme!

ERDİ – Biraz “önödeme” yapabilir misiniz, rica etsem? Durum biraz çetrefilli, anlayacağınız!

ATIL – İşin ucunda büyük para var, Erdi...

Erdi hemen toparlanır.

ERDİ – Ben kaçayım o zaman Atıl Bey... İşimiz çok...

ATIL – Hadi bakalım, güle güle...

Erdi adeta bir rüzgâr gibi çıkar gider.

S.3) SOKAK (DIŞ-GÜN)

ERDİ, HAKAN

Erdi ve Hakan buluşmuşlardır.

ERDİ – Hakan , bu işi kıvırmalıyız... Yoksa, tüm meslek hayatım, kariyerim yerle bir olacak!

HAKAN – “İngilizce senaryo” nasıl yazacaksın sen koçum?

ERDİ – Paraya da sıkıştım. Ne yapabiliriz sence Hakan ?

HAKAN – Sen yaz, çevirtebiliriz belki...

ERDİ – Ama senaryo yarına yetişmeli...

HAKAN – Ne diyorsun? Aklımı mı yedin sen?

ERDİ – Yemek üzereyim. Öyle, çok sıkıntılı bir durum, bir el atsan şu işe...

HAKAN – Benim İngilizcem de yeterli değil ki, bilader! CD'lerden falan çalışıyorum ben de! Küçük notlar alıyoruz işte öylesine...

ERDİ – Bu işin bir formülünü bulmalıyız, abi!

HAKAN – Bu saatte ne formülü, Erdi? Yarına yetişmeli diyorsun!

ERDİ – Abi formülü buldum galiba.

HAKAN – Neymiş o?

ERDİ – CD'lerin tercüme cümleleriyle yazabiliriz bence...

HAKAN – Konu ne?

Erdi heyecan içindedir.

ERDİ – Abi hadi, CD'leri deneyelim bakalım...

S.4) ATIL OFİS SEKRETERYA (İC-GÜN)

ERDİ, NİLAY.

Nilay masasında ciddiyet içinde çalışırken, Erdi ise elinde sıkı sıkıya tuttuğu dosyayla beklemektedir. Nilay işini bitirir ve kalkar.

NİLAY – Ver bakalım!

Erdi de ayağa fırlar.

NİLAY – Sen bekle!

Erdi olduğu yere adeta çöker. Nilay gider. Erdi ise büyük bir heyecan içinde bekler. Az sonra Nilay gelir. Yerine geçer.

NİLAY – “Beklemezsin” dedi.. Sen git! Ben sana haber veririm...

Erdi süklüm püklüm bir vaziyette kalkar. Nilay da arkasından üzgün bakar.

S.5) SOKAK-PARK (DIŞ-GÜN)

ERDİ, FGR.

Erdi epeyce sıkıntılıdır. Yürür oturur. Oflar puflar. Saatine bakar. Efkarla sigara içer. Telefonu çalar, heyecanla açar. Sonra telefonun ekranına bakınca morali bozulur. Sonra telefonu açar.

ERDİ – Efendim Nazan? Söylediğim gibi! Beş para yok bende! Senaryoyu teslim edeli bir hafta oldu, ses seda yok! Ya ne biliim ne zaman okur? “Bizden haber bekle” dediler. Haber bekliyoruz. Nazan beni delirtmeye mi çabalıyorsun? Tamam iyi.

Tamam dedim ya! Hadi hadi
selam söyle iyi günler.

Erdi telefonu kapatır. Bir sigara
daha yakar. Telefon çalar.
Telefonun ekranına bakar ve
heyecanla ayağa fırlar.

ERDİ – Efendim Nilay Hanım?
Bugün mü? Ne? Ya tabi ki!
Hemen geliyorum, hemen! Sana
birşey söyledi mi? Tamam tamam!
İki saate oradayım, Nilay Hanım!

S.6) ATIL ODA (İÇ-GÜN)

ERDİ, ATIL

Atıl Bey önündeki dosyayı inceler,
imzalar ve onu masanın ucuna iter.
Telefonu açar.

ATIL – Nilaycığım, gelsin.

Telefonu kapatırken Erdi içeriye
dalar. Atıl, ayağa kalkarak karşılar
onu. Elini bile sıkabilir.

ATIL – Oğlum nerdesin sen?
Aratıyoruz...

ERDİ – Nilay Hanım arar aramaz
hemen atlayıp geldim abi!
Dolaşıyordum biraz... Kaç gün
oldu, gözüme bir damla uyku
girmedim.

ATIL – Neyse! Vallahi bravo
sana, Erdi! Bravo! Bravo!

ERDİ – Abi nasıl buldun?

ATIL –Ne diyeceğimi
bilemiyorum! Bir insanın kendini
aşması böyle bir şey olmalı...

ERDİ – Ben mi, Atıl Bey?

ATIL – Sana diyorum, sana!

ERDİ – Gerçekten beğendiniz mi?

ATIL – Sen hemen hazırlan!
Bavulu topla, yarın gidiyoruz.

ERDİ – Nereye, Atıl Bey?

ATIL – Amerika'ya! Amerika'ya!
Elimde böyle bi mal varken
Hollywood'un tüm kapıları ardına
kadar açılır önümüzde!

ERDİ – Benimle dalga
geçmiyorsunuz değil mi?

ATIL – Senaryoya onay geldi,
hazırlan sen...

Ağır gösterimde sessiz sevinç
gösterisi... Erdi kendinden geçmiştir.
Görüntüye bir uçak sesi biner.

1.3. ÇEKİM SENARYOSU

SENARYO (ÇEKİM)
"SENARİST" (KISA FİLM)

Tezi Hazırlayan: Nesime Hande ÖZER

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Cengis ASİLTÜRK

SENARİST ÇEKİM SENARYOSU

S.1) ATIL OFİS SEKRETERYA (İC-GÜN) ERDİ, HANDE,

NİLAY, ATIL

Erdi sıkıntılıdır. Nilay ise, işle ilgilenmektedir. **(Nilay Göğüs Çekim)** Bir süre onları kendi dünyalarında görürüz. **(İkili görürüz)** Erdi, epey bir sıkıntıdan sonra... **(Erdi Göğüs Çekim)**

Nilay, onun aklından geçenleri anlamaya çabalar. Sonunda onun derdini anlamıştır. Gülümser.

Erdi rahatlar. Nilay, gülümser ve işine döner. Erdi senaryosunu koyduğu dosyasını karıştırır.

ERDİ – Daha çok bekler miyim, Nilay Hanım? **(Göğüs Çekim)**

NİLAY – Beş dakika görüşeceğini söyledi, ama kadın yarım saattir içeride? **(Göğüs Çekim)**

ERDİ – Kim bu kadın? Ne görüşüyorlar? **(İkili görürüz)**

NİLAY – Bilmiyorum?

NİLAY – Bir senarist olmadığınızdan eminiz Erdi Bey!

ERDİ – Muhittin Bey’le aramız ne güzeldi, her işimi beğenirdi. Rahmetli aratıyor kendini...

Nilay ona acıyarak bakar.

Nilay sıkılsa da, Erdi konuşma arzusundadır.

Nilay yapmacık gülümser.

(Göğüs Çekim)

Nilay sertleşir. “Git başımdan bela mısın” der gibi bir tavırla...

(Göğüs Çekim)

Hande kendinden emin bir halde kapıdan çıkarken Erdi ve Nilay biraz hareketlenir. Hande’yi geçiren Atıl

ERDİ – Atıl Bey hiç öyle değil, burnu havalarda.

ERDİ – Telefonda sesi sert geliyordu. Korkarım yakında telefonlarımıza da çıkmaz...

ERDİ – En son getirdiğim dosyayla ilgili bir şey söyledi mi?
(Göğüs Çekim)

NİLAY – Benimle paylaşmaz öyle şeyleri!

ERDİ – Hım! Anladım... Sen okumuş muydun? **(Göğüs Çekim)**

NİLAY – Ben raporumu olumlu yazmıştım... **(Göğüs Çekim)**

ERDİ – Okumuş muydun? **(İkili görürüz)**

NİLAY – Okumadan raporu nasıl yazacağım?

ERDİ – Doğru! Dalgımın da biraz son günler... Sen nasıl buldun?

NİLAY – İyi ama önemli olan onun beğenmesi!

ERDİ – Kimin?

NİLAY – Atıl Bey’in...

Beyin parçası kapı aralığından görünür. Sonra Hande uzaklaşır. Atıl içeri girer ve kapıyı kapatır. Zira Erdi'yi görmemiştir. **(Hande ve Atıl'ı bel çekim görürüz)**

Nilay telefonu çevirirken, Erdi heyecan içindedir.

Nilay telefonu kapatır... Erdi kalkar ve içeri girme hazırlığı yapar.

Erdi duvara toslamış gibi olur. Gövdesini koltuğa bırakır. Çok bozulmuştur.

Nilay saatine bakar.

Erdi çok telaşlıdır.

Vaziyeti hemen toparlar. Kalkıp içeri girerken...

ERDİ – Beni gördü mü? **(Bel çekim)**

NİLAY – Görmüş olamaz. Görse niçin bir şey söylemesin?

ERDİ – Bilmem! Söyemez... Niçin söylesin?

NİLAY – Erdi Bey geldi, efendim... Peki...

NİLAY – Biraz bekleyecekmişsin...

ERDİ – Son günler çok mu yoğun?

NİLAY – Yoğun...

ERDİ – Çok dosya geliyor mu?

NİLAY – Geliyor!

ERDİ – Senin de kafanı şişirdim, Nilaycığım!

NİLAY – Girebilirsin.

ERDİ – Ben mi?

ERDİ – Teşekkür ederim...

Erdi dik durma çabasıyla içeriye girer... Atıl, onun yüzüne bakmadan dosyaya göz gezdirmektedir.

(Orta Genel Çekim)

ATIL – Erdi, otur bakalım..

Erdi mahcup bir vaziyette oturur.

ERDİ – Oturdum... Nasılsınız, Atıl Bey?

Atıl cevap bile vermez. Önündeki dosyayı kapatır.

ATIL – Bitti mi?

ERDİ – Bitti, bitti... Ucu ucuna... Yedi demiştik, değil mi? Ben tam yedide buradaydım. Nilay ile lafladık biraz. **(Erdi Göğüs Çekim)**

ATIL – Nilay Hanım... **(Göğüs Çekim)**

ERDİ – Nilay Hanım’la lafladık biraz... Ordan, buradan işte... Muhittin Bey’i de yadettik... Çok ekmeğini yedim babanızın, toprağı bol olsun... **(Göğüs Çekim)**

ATIL – Ver bakalım? **(Göğüs Çekim)**

Erdi, hemen dosyayı uzatır. Atıl dosyayı alıp açar. Bir süre göz gezdirir. Sayfaları çevirir... O sırada,

Erdi heyecan içindedir. Atıl birden ona bakar. **(İkili görürüz)**

ATIL – Ne bu oğlum? Ne buluyorsun, anlamam şu Yeşilçam klişelerinde? Hep aynı! Hep aynı...
ERDİ – Bir kalemde silip atamayız ki, koskoca Yeşilçam geleneğini...

ATIL – Git bakalım burnunun dikine! Bakalım, ne geçecek eline? **(Göğüs çekim)**

ERDİ – Onu demek istemedim, Atıl Bey? **(Göğüs çekim)**

ATIL – Onu demek istemesen de... **(Göğüs çekim)**

Atıl Bey burnundan solumaktadır.

ATIL – ...yazdıkların onu diyor, oğlum!

Atıl bir soluklanır.

ATIL – Seninle elli defa konuşmadık mı? Bırak artık, **şu zengin kız fakir oğlan** klişelerini! Yemiyorlar artık, hiç kimse yemiyor! Milletın gözü açıldı! **(Göğüs çekim)**

ERDİ – Bırakamıyorum, Atıl Bey... Hep aklıma böyle şeyler geliyor... **(Göğüs çekim)**

Erdi'nin suratında bir gülümseme belirir. Belli ki, anılara gitmiştir.

ERDİ – Bizler, o filmlerle büyüdük. Öyle kolay unutulmaz o filmler... Ben çocukken, babam hep ailece sinemaya götürürdü. Bir bilete iki film... Ayçekirdeği çıtırtıları bugün bile kulaklarımda... **(Atıl göğüs çekim)** Bir de *friko* gazozları vardı.. **(Erdi göğüs çekim)** Yazlık sinemalarda film izlemeyen bir nesil, ne işe yarar?

Atıl ona dikkatle bakmaktadır.

(Orta genel çekim)

ATIL – Sen hiç takip etmiyor musun, piyasayı? Neler yazıyor neler çekiyor. Elin adamı ‘Lost’u çekmiş, sen nelerle...

ERDİ – Haklısın da.. Sana anlatayım bir: Araba tamircisi, babacan mı babacan, bir Fahrettin Abi var. Onun yanında çalışan Hasan zengin bir kıza aşık olur... Kız da, bu yiğit Anadolu gencine ilgi duyar. Sonra, babası kızı zengin bir müteahhide vermek ister. Hasan da kızı kaçıtır...

ATIL – Eee! Erdi bu iş seninle zor...

ERDİ – “Zor” derken abi? Yani Atıl Bey? **(Göğüs çekim)**

ATIL – Zor işte! Bizim istediğimiz senaryoları yazamıyorsun. **(Göğüs çekim)**

ERDİ – Abi, nasıl yazamıyorum? Muhittin Bey, “Senin getirdiğin senaryoyu okumaya bile gerek duymam” derdi! Okumadan ekibini kurardı! **(Orta genel çekim)**

ATIL – Olmamış Erdi, olmamış...

ERDİ – Abi, “nasıl yani olmamış?” Bu senaryo benim için çok önemli. Zor durumdayım abi...

ATIL – Benim istediğim formatta senaryo yaz, o zaman bakarız! **(Göğüs çekim)**

ERDİ – Benim yazdığım senaryolar... **(Göğüs çekim)**

Atıl bir şey anımsamıştır.

ATIL – Dur, dur o zaman... Tam senin tarzın bir proje var elimde. **(Göğüs çekim)**

ERDİ – Nedir abi bu proje? **(Göğüs çekim)**

ATIL – Yurtdışından bir yapımcı istiyor... **(Orta genel çekim)**

Atıl dosyada arar, yığınların arasında bulur. Onun üzerine bakar. Sonra da masa takvimine bakar.

ERDİ – Neymiş? Nasıl bir şey?

ATIL – Hollywood tarzı... Adamlar artık Türkiye'ye açılmak istiyorlar...

ERDİ – Tam benlik işte, Atıl Bey.

ATIL – Zaman çok sınırlı amma da geç kalmışız. Yarına istiyorlar.

ERDİ – Niye geç olsun Atıl Bey? Bir gecede... **(Göğüs çekim)**

ATIL – İngilizcesini istiyorlar, İngilizcesini... **(Göğüs çekim)**

ERDİ – Hiç sorun değil, İngilizce olsun... **(Göğüs çekim)**

ATIL – Senin İngilizcen de mi var? **(Göğüs çekim)**

ERDİ – Eh işte... **(Göğüs çekim)**

ATIL – Hadi o zaman hiç vakit kaybetme! **(Orta genel çekim)**

ERDİ – Biraz “önödeme” yapabilir misiniz, rica etsem? Durum biraz çetrefilli, anlayacağınız!

ATIL – İşin ucunda büyük para var, Erdi...

Erdi hemen toparlanır.

ERDİ – Ben kaçayım o zaman Atıl Bey... İşimiz çok...

ATIL – Hadi bakalım, güle güle...

Erdi adeta bir rüzgâr gibi çıkar gider.

S.3) SOKAK (DIŞ-GÜN)

ERDİ, HAKAN

Erdi ve Hakan buluşmuşlardır.

(Orta genel çekim)

ERDİ – Hakan , bu işi kıvırmalıyız... Yoksa, tüm meslek hayatım, kariyerim yerle bir olacak!

HAKAN – “İngilizce senaryo” nasıl yazacaksın sen koçum?

ERDİ – Paraya da sıkıştım. Ne yapabiliriz sence Hakan ?

HAKAN – Sen yaz, çevirtebiliriz belki... **(Göğüs çekim)**

ERDİ – Ama senaryo yarına yetişmeli... **(Göğüs çekim)**

HAKAN – Ne diyorsun? Aklımı mı yedin sen? **(Göğüs çekim)**

ERDİ – Yemek üzereyim. Öyle, çok sıkıntılı bir durum, bir el atsan şu işe... **(Göğüs çekim)**

HAKAN – Benim İngilizcem de yeterli değil ki, bilader! CD’lerden

falan çalışıyorum ben de! Küçük notlar alıyoruz işte öylesine...
(Göğüs çekim)

ERDİ – Bu işin bir formülünü bulmalıyız, abi! **(Orta genel çekim)**

HAKAN – Bu saatte ne formülü, Erdi? Yarına yetişmeli diyorsun!

ERDİ – Abi formülü buldum galiba. **(Göğüs çekim)**

HAKAN – Neymiş o? **(Göğüs çekim)**

ERDİ –CD’lerin tercüme cümleleriyle yazabiliriz bence...
(Orta genel çekim)

HAKAN – Konu ne?

Erdi heyecan içindedir.

ERDİ – Abi hadi, CD’leri deneyelim bakalım...

S.4) ATIL OFİS SEKRETERYA (İÇ-GÜN)

ERDİ, NİLAY.

Nilay masasında ciddiyet içinde çalışırken, Erdi ise elinde sıkı sıkıya tuttuğu dosyayla beklemektedir. Nilay işini bitirir ve kalkar.

(Göğüs çekim)

Erdi de ayağa fırlar.

(İkili görürüz)

NİLAY – Ver bakalım!

NİLAY – Sen bekle!

Erdi olduğu yere adeta çöker. Nilay gider. Erdi ise büyük bir heyecan içinde bekler. Az sonra Nilay gelir. Yerine geçer.

NİLAY – “Beklemezsin” dedi.. Sen git! Ben sana haber veririm...

Erdi süklüm püklüm bir vaziyette kalkar. Nilay da arkasından üzgün bakar.

S.5) SOKAK-PARK (DIŞ-GÜN)

ERDİ, FGR.

Erdi epeyce sıkıntılıdır. Yürür oturur. Oflar puflar. Saatine bakar. Efkarla sigara içer. Telefonu çalar, heyecanla açar. Sonra telefonun ekranına bakınca morali bozulur. Sonra telefonu açar.

(Boy çekim)

ERDİ – Efendim Nazan? Söylediğim gibi! Beş para yok bende! Senaryoyu teslim edeli bir hafta oldu, ses seda yok! Ya ne bileyim ne zaman okur? “Bizden haber bekle” dediler. Haber bekliyoruz. Nazan beni delirtmeye mi çabalıyorsun? Tamam iyi. **(Göğüs çekim)** Tamam dedim ya! Hadi hadi selam söyle iyi günler.

(Boy çekim)

Erdi telefonu kapatır. Bir sigara daha yakar. Telefon çalar.

Telefonun ekranına bakar ve heyecanlanır.

ERDİ – Efendim Nilay Hanım?
Bugün mü? Ne? Ya tabi ki!
Hemen geliyorum, hemen! Sana
birşey söyledi mi? Tamam tamam!
İki saate oradayım, Nilay Hanım!

S.6) ATIL ODA (İÇ-GÜN)

ERDİ, ATIL

Atıl Bey önündeki dosyayı inceler,
imzalar ve onu masanın ucuna iter.
Telefonu açar.

ATIL – Nilaycığım, gelsin.

Telefonu kapatırken Erdi içeriye
dalar. Atıl, ayağa kalkarak karşılar
onu. Elini bile sıkabilir.

ATIL – Oğlum nerdesin sen?
Aratıyoruz...

ERDİ – Nilay Hanım arar aramaz
hemen atlayıp geldim abi!
Dolaşıyordum biraz... Kaç gün
oldu, gözüme bir damla uyku
girmedi.

ATIL – Neyse! Vallahi bravo
sana, Erdi! Bravo! Bravo! **(Göğüs
çekim)**

ERDİ – Abi nasıl buldun? **(Göğüs
çekim)**

ATIL –Ne diyeceğimi
bilemiyorum! Bir insanın kendini

aşması böyle bir şey olmalı...

(Göğüs çekim)

ERDİ – Ben mi, Atıl Bey?

(Göğüs çekim)

ATIL – Sana diyorum, sana!

(Göğüs çekim)

ERDİ – Gerçekten beğendiniz mi?

(Göğüs çekim)

ATIL – Sen hemen hazırlan!

Bavulu topla, yarın gidiyoruz.

(Orta genel çekimi ikili görürüz)

ERDİ – Nereye, Atıl Bey?

ATIL – Amerika'ya! Amerika'ya!

(Göğüs çekim) Elimde böyle bir mal varken Hollywood'un tüm kapıları ardına kadar açılır önümüzde!

ERDİ – Benimle dalga

geçmiyorsunuz değil mi? **(Göğüs**

çekim)

ATIL – Senaryoya onay geldi,

hazırlan sen... **(İkili görürüz)**

Ağır gösterimde sessiz sevinç gösterisi... Erdi kendinden geçmiştir. Görüntüye bir uçak sesi biner.

2.PRODÜKSİYON

2.1 MEKAN

Erdi, Atıl, Hakan, Nilay ve Hande'nin şirket içi sahneleri Beykent Üniversitesi'nde gerçekleştirilmiştir. Sokak sahneleri de yine Beykent Üniversitesi'nin bahçesinde gerçekleştirilmiştir.

2.2 EKİPMAN

Sony XDCAM HD422

Tripod Çeşidi: Manfrotto 525MWB+510HDV HEAD

Boom Mikrofon

İŞIK EKİPMAN

Işık: 800W Tungsten Open Face (Redhead)

Işık Filtreleri: 80B

2.3 ÇEKİM TAKVİMİ

23.04.2011

Şirket içi ve sokak çekimleri bir günde gerçekleştirilmiştir.

1.GÜN

10:00 Sette buluşma

10:30 Çekim hazırlıklarının ve ayarların yapılması

11:00 Çekimin başlaması

14:30 Yemek molası

15:15 Çekimin devam etmesi

19:00 Paydos

2.4 BÜTÇE:

Oyuncu 1 (ana karakter1)	0 TL
Oyuncu 2 (ana karakter2)	0 TL
Oyuncu 3 (ana karakter3)	0 TL
Oyuncu 4 (Yönetici asistanı)	0 TL
Görüntü Yönetmeni	0TL
Kameraman	250TL
Boom Operatörü	0TL
Asistan	0TL
Set Görevlisi	0TL
Grafik tasarım	0TL
Kurgu	0TL
TOPLAM	250TL
EKİPMAN	
Ses Malzemesi	100 TL
Kamera	250 TL
Işık	150 TL
TOPLAM	500 TL
DİĞER GİDERLER	
Mekan Kirası	0TL
Prodüksiyon Masrafı	0TL
Yemek İçecek	65 TL
TOPLAM	65 TL
GENEL TOPLAM	815 TL

2.5 EKİP:

Yönetmen: Nesime Hande Özer

Görüntü Yönetmeni: Caner Meydan

Kamera: Caner Maydan

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Cengiz Asiltürk

Montaj: Murat Vanlı

Ses Yönetmeni: Serhat Güler

Işık Şefi: Hakan Küçük

OYUNCULAR

ŞEHMUS KARTAL

CANER MEYDAN

NİLAY YAZICIOĞLU

MURAT VANLI

NESİME HANDE ÖZER

2.6 SET FOTOĞRAFLARI

3. POST PRODÜKSİYON

3.1 MONTAJ

Filmin kurgusu, toplam 6 saatlik çalışmayla Adobe Premiere Pro CS5 programı kullanılarak bir günde tamamlanmıştır.

3.2 MÜZİK

Filmde Kullanılan Müzikler:

Itzhak Perlman-instrumenatl-violin-la musica de los dioses

Vanessa Mae-Tori Amos-Crucify (Violin instrumental version)

SONUÇ VE ÖNERİLER

Her geçen gün gelişen ve değişen bir toplumda yaşıyoruz. Gelişmeler hayatımıza genellikle olumlu değişimler getirmekle birlikte, değişen toplumun ise sürekli olarak geliştiğini ifade edebilmek ise bir o kadar zor gözükmektedir. Daha iyi şeyler yapmaya çalışmak demenin, eskiden yapılmış işleri görmezden gelmek manası taşımadığı da dikkatle düşünülmelidir.

İnsanların büyük çoğunluğunun ekonomik sıkıntılar çektiği günümüz toplumunda ön plana çıkan; bireylerin kişisel çıkarlarını ön planda tutan anlayış sonucunda, insanların birbirlerine güvenemediği, sosyal yaşamlarında sürekli bir sorgulama yapmalarına neden olabilen bir psikoloji meydana gelebilmektedir. Bu psikoloji ile maddi sıkıntılar birleştiğinde de hayatı kendi kendine zorlaştıran bir toplum ile karşılaşmaktayız.

Diğer taraftan iyi niyetli olduğunda, yardımlaşmaya önem verildiğinde, kişisel değil, toplam menfaatlerin düşünüldüğü bir yaşam sürülmeye çalışıldığında ise çok daha önemli başarılarla ulaşılabildiği, tarihin sayfaları incelendiğinde rahatlıkla görülebilmektedir.

Bütün bu durumlar ışığında filmde; yeni bir şeyler yapmaya çalışırken, eskiye sırtımızı dönme alışkanlığımızdan vazgeçmemiz gerekliliğini, kişisel çıkarları düşünmek yerine ortak çıkarlar üzerinden hareket edildiğinde ve yardımlaşma, amaca odaklanma gibi unsurlara da önem verdiğimizde, herkesi mutlu edebilecek başarıların elde edilebilme ihtimalinin olabileceğini vurgulamak istedim.

ÖZGEÇMİŞ

17.05.1986 İstanbul doğumluyum. İlk, Orta ve Liseyi İstanbul'da okuduktan sonra, Beykent Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Sinema-Tv bölümüne başladım. Bu bölümden 2008 yılında mezun olduktan sonra, Beykent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sinema-Tv Ana Sanat Bilim Dalı'nda yüksek lisans eğitimine başladım. Özel ilgi alanlarım moda-tasarım, dekorasyon ve seyahat etmektir. Yabancı dilim İngilizce olup, orta seviyededir.

NESİME HANDE ÖZER